Για την εγκράτεια και τη νηστεία (Αββάς Ισαάκ ο Σύρος)

Categories : ΘΕΟΛΟΓΙΑ

Date : 7 Αυγούστου, 2017

Με γεμάτο στομάχι μην έχεις την αναίδεια να εξετάσεις και να εξερευνήσεις τίποτε από τα θεία πράγματα και νοήματα, για να μη μετανοιώσεις ύστερα. Βάλε καλά στο μυαλό σου τι σου λέω: **Με γεμάτο στομάχι δεν είναι δυνατό να γνωρίσεις τα μυστήρια του Θεού**. (95)

Αν έχεις στο κελί σου πράγματα μη αναγκαία για την καλογερική ζωή, σκόρπισέ τα αμέσως σ' αυτούς που τα χρειάζονται· εάν όμως δεν έχεις, να μη θέλεις ν' αποκτήσεις. Καθάρισε το κελί σου από οτιδήποτε κάνει απολαυστική τη ζωή σου και από τα περιττά πράγματα· διότι, και χωρίς να θέλεις, **η έλλειψη των πραγμάτων που αναπαύουν, σε οδηγεί στην εγκράτεια**. Επειδή, όταν έχουμε άφθονα υλικά αγαθά, δεν μπορούμε να συγκρατήσουμε τον εαυτό μας. (100)

Η **γαστριμαργία** είναι το έργο των χοίρων. Και τι άλλο είναι το έργο των χοίρων, παρά να αφήνουν άφραγο το στομάχι τους, και συνεχώς να το γεμίζουν με τροφές, χωρίς να έχουν ορισμένο χρόνο για εκπλήρωση των βιολογικών τους αναγκών, όπως οι λογικοί άνθρωποι; Και ποιο είναι το αποτέλεσμα της γαστριμαργίας μας; Από αυτήν προέρχεται ζάλη στο κεφάλι και μεγάλη αύξηση του σωματικού βάρους και χαλάρωση των ώμων. Γι' αυτό ο γαστρίμαργος αναγκάζεται να μένει πίσω στο έργο του Θεού. Διότι έρχεται στη συνέχεια η οκνηρία να κάνει τις μετάνοιές του, ο σκοτισμός και η ψυχρότητα στη διανοητική του λειτουργία, και ακόμη, νους παχυλός και αδιάκριτος από τους ταραχώδεις και σκοτεινούς λογισμούς. (110)

Οι σωματικοί κόποι χωρίς καθαρούς λογισμούς, είναι σαν άτεκνη μήτρα και σαν κατάξηροι μαστοί· γιατί δεν έχουν τη δύναμη να φέρουν τον άνθρωπο στη θεογνωσία. Και ενώ αυτού του είδους οι άνθρωποι κάνουν το σώμα τους κατάκοπο, δε νοιάζονται καθόλου να εκριζώσουν τα πάθη από το νου. Γι' αυτό και δεν πρόκειται να χαρούν τον καρπό των κόπων τους. Όπως αυτός που σπέρνει μέσα στ' αγκάθια, δεν πρόκειται να θερίσει τίποτε, έτσι κι αυτός που κατατρώει τον εαυτό του με τη μνησικακία και με τη φιλοκτημοσύνη, δεν έχει κανένα όφελος, κι ας κοπιάζει· απεναντίας, στενάζει στο κρεβάτι του τις νύχτες από την πολλή αϋπνία κι από το άγχος.

Πάνω σ' αυτό δίνει τη μαρτυρία της η αγία Γραφή, που λέει: «Αυτός ο λαός, σαν να έπραξε το δίκαιο και σαν να μην παραμέλησε καμιά εντολή μου, ζητούν από μένα, το

Θεό, δίκαιη κρίση και αξιοπιστία, και θέλουν να έρθουν κοντά μου και μου λένε: Γιατί υποβληθήκαμε σε νηστείες και ταλαιπωρίες, αφού δε μας έδωσες καμιά σημασία; Κι εγώ τους απάντησα: Γιατί τις ημέρες που νηστεύατε, κηνηγούσατε τα άνομα συμφέροντά σας, που ταυτίζονταν με τις πονηριές του νου σας» (Ησ. 58:2-5)· και προσφέρατε τα πονηρά σας έργα, και τους κακούς λογισμούς σας, ως θυσίες σε είδωλα. Λογαριάσατε τα συμφέροντα και τις πανουργίες σας για θεούς σας, και θυσιάσατε, με τους κόπους σας, το σώμα σας σ' αυτούς· αυτό το σώμα, που είναι ανώτερο από όλα τα θυμιάματα και τις θυσίες. Αυτό, λοιπόν, το σώμα σας σε μένα έπρεπε να το αφιερώσετε, με τις αγαθοεργίες σας, και με την καθαρή σας συνείδηση, λέει ο Κύριος. (222)

Αν αγαπάς τη σωφροσύνη και την εγκράτεια, διώξε από μέσα σου τους αισχρούς λογισμούς με τη **μελέτη των ιερών αναγνωσμάτων και με τη διαρκή προσευχή**, και τότε θα οπλισθείς καλά να πολεμήσεις τις αιτίες που διεγείρουν τη φύση σου. (223)

Όταν το σώμα εξασθενήσει με τη νηστεία και την ταπείνωση της ταλαιπωρίας, τότε η ψυχή δυναμώνει με την προσευχή. (196)

(Από το βιβλίο: Κωνσταντίνου Καρακόλη, Ανθολόγιο από την ασκητική εμπειρία του Αγίου Ισαάκ του Σύρου. Εκδόσεις «Ορθόδοξος Κυψέλη», σελ. 55)

(Οι αριθμοί στο τέλος κάθε λήμματος αντιστοιχούν στις σελίδες του ελληνικού κειμένου: «Του Οσίου Πατρός ημών Ισαάκ, Επισκόπου Νινευΐ, του Σύρου, Τα Ευρεθέντα Ασκητικά», Λειψία 1770, Ανατυπούμενα επιμελεία Ιωακείμ Σπετσιέρη, Ιερομονάχου. Αθήναι)

(Πηγή ηλ. κειμένου: koinoniaorthodoxias.org*)*